

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การท่องเที่ยว เป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่เกิดขึ้นโดยอาศัยธรรมชาติที่มีในท้องถิ่น อาทิเช่น สภาพภูมิประเทศ ขนบธรรมเนียมประเพณี วิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรมและสถาปัตยกรรม เป็นต้น ดังนั้น การท่องเที่ยวจึงเป็นกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทั้งที่เป็นธรรมชาติและวัฒนธรรม ในปัจจุบันอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้กลายเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สำคัญที่สุดที่ได้นำรายได้เข้าสู่ประเทศ และมีแนวโน้มว่าจะมีความสำคัญเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เพราะนอกจากจะก่อให้เกิดการจ้างแรงงานซึ่งทำให้ ประชากรมีรายได้เพิ่มขึ้นและยังนำมาซึ่งเงินตราต่างประเทศที่ไหลเข้าสู่ประเทศมากขึ้นแล้ว การท่องเที่ยวยังก่อให้เกิดการปรับปรุงพื้นฐานต่างๆ เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ ระบบสาธารณสุขปลอดภัยขั้นพื้นฐาน ตลอดจนการบริการด้านที่พัก ร้านอาหารต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว ประชาชนในท้องถิ่นก็ยังได้รับประโยชน์จากการปรับปรุงพัฒนาพื้นฐานต่างๆ นี้ด้วย อีกทั้งการท่องเที่ยวยังช่วยให้เกิดความรู้ ความรู้ความเข้าใจศิลปวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้จึงถือเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อระบบเศรษฐกิจของโลกไปแล้ว เป็นที่ยอมรับกันว่าเกือบจะทุกประเทศในโลกนี้ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้เจริญเติบโตจนกลายมาเป็นสินค้าหลักในระบบการค้าระหว่างประเทศอย่างรวดเร็ว และในหลายประเทศอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้เป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญอยู่ในระดับที่ 1-3 ของ 10 อันดับแรกในอุตสาหกรรมสำคัญของประเทศนั้นๆ อีกด้วย ซึ่งการท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อความเจริญก้าวหน้า เสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยเป็นอย่างมาก และเป็นที่ยืนยันว่าความสำคัญของการท่องเที่ยวจะมีมากขึ้นในอนาคต เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง และการท่องเที่ยวกลายเป็นแหล่งที่มาของเงินตราต่างประเทศที่สำคัญที่สุด การเดินทางท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมธรรมชาติของมนุษย์ที่มีมาแต่โบราณกาล และได้พัฒนาการมาเป็นลำดับ ยังมีความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่ โดยเฉพาะการคมนาคมขนส่งก็ยิ่งทำให้การเดินทางท่องเที่ยวขยายวงกว้างออกไป โดยมีโดยมี

วัตถุประสงค์ต่าง ๆ หลากหลายกันไม่ว่าเพื่อธุรกิจ เพื่อนันทนาการ และเพื่อศึกษาหาความรู้ในสิ่งที่ไม่เคยรู้เคยเห็น การเดินทางท่องเที่ยวซึ่งเป็นกิจกรรมอันเป็นส่วนบุคคลเหล่านี้ได้เติบโตรวมกันเป็นกลุ่มก้อนขึ้น จนกระทั่งต้องอาศัยเทคนิควิชาการเฉพาะ การวางแผน การจัดการ และการตลาด รวมเข้าแล้วเรียกว่า “อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว” ซึ่งจะมีบทบาทสำคัญอย่างมากต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของนานาประเทศในปัจจุบัน นอกจากนี้ทางด้านสังคม การท่องเที่ยวก็เป็นการพักผ่อนที่ช่วยลดความตึงเครียด พร้อม ๆ กับสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างผู้มาเยือนและเจ้าของท้องถิ่น จึงเห็นได้ว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองจึงถือได้ว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นพลังขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจที่แสดงบทบาทเด่นชัดในแต่ละปีที่ผ่านมา ความสำเร็จโดยรวมหรือบางส่วนย่อมมาจากพลังของพื้นที่เมืองหรือพลังขับเคลื่อนทั้งส่วนเล็กและส่วนน้อยที่ช่วยกันผลักดันกันดันให้อุตสาหกรรมนี้เคลื่อนไหวไปข้างหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง และแสดงบทบาทนำในการเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจซึ่งนำไปสู่การจ้างงาน สร้างอาชีพ การกระจายรายได้และการลงทุนในธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องมากมายหลายร้อยสาขา เป็นการสร้างความมั่งคั่งให้กับประชาชน และประเทศชาติอย่างเอนกอนันต์ และนำไปสู่ความสำเร็จในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

ในปัจจุบันหลาย ๆ ประเทศประสบความสำเร็จในการส่งเสริมการท่องเที่ยว เนื่องจากมีนักท่องเที่ยวเดินทางไปเที่ยวยังเมืองต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก ก่อให้เกิดรายได้จากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก นอกจากนั้นการท่องเที่ยวจะก่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ สร้างอาชีพ รวมทั้งเป็นตัวพัฒนาให้ประเทศเกิดการพัฒนาไปทั่วทุกพื้นที่ในเมืองและชนบท ช่วยฟื้นฟู พัฒนาการท่องเที่ยวตลอดจนทำให้สาธารณูปโภคต่างๆ เกิดการพัฒนาตามมา คุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนก็พลอยดีขึ้นไปด้วย นอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์ในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ชื่อเสียงของประเทศชาติให้เป็นที่รู้จักของสังคมโลก อันจะเป็นผลดีต่อการพัฒนาประเทศเพื่อให้เทียบทันกับต่างประเทศ ในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวเพื่อดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวจากแหล่งต่างๆ ให้เดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเทศตนมากขึ้น การท่องเที่ยวจัดเป็นกิจกรรมที่จำเป็นต่อพึงพาทรัพยากรที่มีอยู่ภายในประเทศ ไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุ โบราณสถาน ศาสนสถานและทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เป็นงานการสร้างสรรคทางศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีและกิจกรรมต่างๆ ที่ผสมอยู่

ในวิถีการดำเนินชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นที่แสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์และความเจริญของประเทศ สิ่งเหล่านี้นับเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวและเกิดความประทับใจ แต่ในความสำเร็จในการท่องเที่ยวก็ย่อมแฝงไปด้วยความทรุดโทรมของสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ดังนั้นเพื่อให้การท่องเที่ยวยังคงดำเนินต่อไปอย่างต่อเนื่อง การพัฒนา ปรับปรุง ในสิ่งที่ได้รับความทรุดโทรมไปเพื่อให้เหมือนดังเดิม หรือพัฒนาเพื่อให้ดีขึ้นมากกว่าเดิม เพื่อรองรับการมาเยี่ยมเยือนของนักท่องเที่ยว การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่จึงเป็นสิ่งที่ละเลยไม่ได้เลย

ประเทศไทย เป็นอีกประเทศหนึ่งที่มีแหล่งท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีความสวยงามและยังคงมีความสมบูรณ์ของธรรมชาติอยู่มาก แหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม ความเป็นอยู่ของชุมชน วิถีชีวิตของในชนบท รวมทั้งชนบทธรรมนิยมประเพณีต่างๆ จึงทำให้ในแต่ละปีมีนักท่องเที่ยวต่างชาติและแม้แต่คนไทยเอง เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยเป็นจำนวนมากจึงทำให้รายได้หลักที่สำคัญอีกประการหนึ่งของประเทศก็คือ รายได้จากนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวไทยมีแนวโน้มเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศมากขึ้น ในการเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในแต่ละครั้งจะมีการเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมากจึงทำให้การท่องเที่ยวเป็นตัวกระตุ้นที่สำคัญในการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ เพื่อรองรับการท่องเที่ยวให้เป็นการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ

โดยรัฐบาลได้ส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศอย่างจริงจังในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ทั้งนี้คาดว่าในปีต่อไปนั้น จะมีการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศของคนไทยจำนวนมากขึ้นเป็นเท่าตัวและก่อให้เกิดรายได้หมุนเวียนภายในประเทศมากขึ้นตามไปด้วย การท่องเที่ยวภายในประเทศมีส่วนกระจายรายได้สู่พื้นที่ต่างๆทั่วประเทศ เนื่องจากประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมอยู่ทุกภาคของประเทศ และในแต่ละภาคของประเทศนั้นมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีลักษณะที่แตกต่างกันตามสภาพภูมิศาสตร์จึงทำให้สามารถท่องเที่ยวได้ทั้งปี การท่องเที่ยวจึงมีการกระจายตัวเพิ่มมากขึ้น ด้วยเหตุที่แหล่งท่องเที่ยวทุกแหล่งเกิดการตื่นตัวในการพัฒนาตนเองและได้รับการส่งเสริมจากทางด้านรัฐบาลมากขึ้นจึงทำให้แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ มีจุดเด่นและจุดสนใจของนักท่องเที่ยวสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางไปท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นจังหวัดพิจิตร เป็นอีกจังหวัดหนึ่งที่มีแหล่งท่องเที่ยวมากมายหลายแหล่ง หลายสถานที่ไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวชมธรรมชาติ หรือแม้แต่การท่องเที่ยวเพื่อ

เที่ยวชม ภูมิปัญญาชาวบ้าน ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของจังหวัดพิจิตรและเป็นเหมือนสัญลักษณ์ประจำจังหวัดพิจิตร ก็คือ บึงสีไฟ ซึ่งเป็นแหล่งน้ำจืดขนาดใหญ่ของประเทศไทย ตั้งอยู่ในจังหวัดพิจิตร โดยเป็นแหล่งน้ำขนาดใหญ่เป็นอันดับสาม บึงสีไฟเป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำจืด แหล่งอาศัยของนกหลายชนิด และยังเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจที่สำคัญของจังหวัดพิจิตรด้วย ซึ่งประชาชนชาวจังหวัดพิจิตรนิยมพาลูกหลานมาเที่ยวชมบรรยากาศที่เป็นธรรมชาติของบึงสีไฟ บึงสีไฟมีระบบนิเวศวิทยาที่สมบูรณ์ทั้งพันธุ์พืชและสัตว์นานาชนิด และยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคม เพื่อให้บึงสีไฟสามารถพัฒนาได้อย่างยั่งยืนและได้รับประโยชน์อย่างคุ้มค่า รวมทั้งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญมากของจังหวัดพิจิตร ทางจังหวัดจึงมีการพัฒนาบึงสีไฟอยู่บ่อยครั้ง เพื่อที่จะฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดให้มีสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่ดีขึ้น หลังจากถูกละเลยมานานหลายปีจนทำให้การท่องเที่ยวบึงสีไฟถดถอยลงไป เป็นให้ผลรายได้ของชาวบ้านรอบๆบึงสีไฟลดน้อยลงไปด้วย การท่องเที่ยวของประชาชนชาวจังหวัดพิจิตรเองก็ลดน้อยลง ประชาชนต่างพาลูกหลานไปเที่ยวในจังหวัดใกล้เคียงมากกว่าเที่ยวในจังหวัดพิจิตรของตัวเอง ในจุดท่องเที่ยวที่น่าสนใจในบึงสีไฟ ทางเทศบาลเมืองจังหวัดพิจิตร เป็นผู้รับผิดชอบดูแลในการฟื้นฟู พัฒนาบึงสีไฟให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวสวยงามมากขึ้น เพื่อเพิ่มความสนใจของนักท่องเที่ยวและประชาชนชาวจังหวัดพิจิตรเองด้วย แต่ในการปรับปรุง พัฒนาภูมิทัศน์ในแต่ละครั้งใช้เวลานานมาก ในการพัฒนาแต่ละโครงการก็มีบางโครงการที่ดำเนินการไม่สำเร็จ เสร็จสิ้นดำเนินการสมบูรณ์ เป็นการสร้างแล้วละเลย ทิ้งร้าง ทำให้ทัศนียภาพในบางพื้นที่ต้องถูกมองเป็นพื้นที่ที่รกร้าง ไม่สวยงาม ทั้งนี้ในการปรับปรุงพัฒนาต่างๆเพื่อสร้างความสวยงามและ สร้างภูมิทัศน์ให้สวยงามขึ้นนั้น ประชาชนต่างมีทัศนคติ ความคิดเห็นกันไป

จากที่มาและความสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยมีความสนใจจะศึกษาความคิดเห็นและทัศนคติของประชาชนชาวพิจิตรต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ เพื่อนำข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยและเทศบาลเมืองพิจิตรรวมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการนำผลการศึกษาไปประยุกต์ใช้ เพื่อส่งเสริมการพัฒนา แหล่งท่องเที่ยว ในด้านดังต่อไปนี้ 1) การพัฒนาปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ ความสวยงาม ในเขตพื้นที่บึงสีไฟ การจัดสถานที่ในโซนต่างๆ 2) การส่งเสริมการท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ 3) การพัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ การปรับปรุงโครงสร้างอาคาร ถนน ระบบ ไฟฟ้า ประปา 4) การส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชน เพื่อสร้างอาชีพ เสริมรายได้ให้แก่ประชาชน 5)

การอนุรักษ์และรักษาระบบนิเวศ การรักษาระบบนิเวศของบึงสีไฟให้คงสภาพตามธรรมชาติที่สมบูรณ์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร
3. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร

สมมุติฐานในการวิจัย

- 1.การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ในความคิดเห็นของประชาชนอยู่ในระดับต่ำ
2. สภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันของแต่ละตำบลมีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร
3. ประชาชนที่มี เพศ อายุ ภูมิสำเนา การศึกษา อาชีพ รายได้ ที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ต่างกัน

ขอบเขตของงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งขอบเขตออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้ คือ

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

มุ่งเน้นศึกษาความคิดเห็นของประชาชนชาวจังหวัดพิจิตรต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวประจำจังหวัดพิจิตร บึงสีไฟ ทั้ง 5 ด้าน คือ 1) การพัฒนาด้านแผนงานปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์และอาคาร 2) การพัฒนาด้านการอนุรักษ์และรักษาระบบนิเวศ 3) การพัฒนาด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ 4) การพัฒนาด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวและการพักผ่อนหย่อนใจ 5) การพัฒนาด้านระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

มุ่งเน้นศึกษาความคิดเห็นของประชาชนชาวจังหวัดพิจิตรต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวประจำจังหวัดพิจิตร ในพื้นที่ 4 ตำบล ในรอบพื้นที่บึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร

3. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ประชาชนชาวพิจิตรในอาณาเขตรอบบึงสีไฟจำนวน 4 ตำบล คือตำบลคลองคะเชนทร์ จำนวน 8,603 คน ตำบลโรงช้าง จำนวน 5,841 คน ตำบลเมืองเก่า จำนวน 5,889 คน ตำบลท่าหลวง จำนวน 6,402 คน รวมจำนวนประชากรใน 4 ตำบล ทั้งหมด 26,735 คน (ที่มา: สำนักบริหารทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย)

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตในเขตตำบลคลองคะเชนทร์ ตำบลโรงช้าง ตำบลเมืองเก่า ตำบลท่าหลวง จังหวัดพิจิตร ที่ได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางสำเร็จรูปของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % และที่ระดับความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม คือ 400 คน

4. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ (Independent variables) แบ่งได้ดังนี้ ปัจจัยด้านบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ภูมิฐานะ การศึกษา อาชีพ รายได้ ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของประชาชน

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) แบ่งได้ดังนี้ ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติของประชาชน 1) การพัฒนาด้านแผนงานปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์และอาคาร 2) การพัฒนาด้านการอนุรักษ์และรักษาระบบนิเวศ 3) การพัฒนาด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ 4) การพัฒนาด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวและการพักผ่อนหย่อนใจ 5) การพัฒนาด้านระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

นิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย

ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดหรือความเชื่อ และแนวโน้มที่จะแสดงออกซึ่งพฤติกรรมของบุคคล เป็นปฏิกิริยาโต้ตอบ โดยการประมาณค่าว่าชอบหรือไม่ชอบ ที่จะส่งผลกระทบต่อการตอบสนองของบุคคลในเชิงบวกหรือเชิงลบต่อบุคคล สิ่งของ และสถานการณ์ ในสภาวะแวดล้อมของบุคคลนั้นๆ โดยที่ทัศนคตินี้ สามารถเรียนรู้ หรือจัดการได้โดยใช้ประสบการณ์ และทัศนคตินั้นสามารถที่จะรู้ หรือถูกตีความได้จากสิ่งที่คนพูดออกมาอย่างไม่เป็นทางการ หรือจากการสำรวจที่เป็นทางการ หรือจากพฤติกรรมของบุคคลเหล่านั้น

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ สิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยว โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

การท่องเที่ยว หมายถึงการเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจหรือเพื่อความสนุกสนาน ตื่นเต้นหรือเพื่อหาความรู้ องค์กรการท่องเที่ยวของสหประชาชาติ กำหนดไว้ว่า การท่องเที่ยว หมายถึงการเดินทาง โดยระยะทางมากกว่า 80 กิโลเมตรจากบ้าน เพื่อจุดประสงค์ในการ พักผ่อนหย่อนใจ การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหลักชนิดหนึ่งของประเทศไทย ซึ่งนำรายได้ จากประชาชนชาวไทย และชาวต่างชาติเข้าสู่ประเทศไทย

นักท่องเที่ยว หมายถึง ผู้ที่เดินทางไปอยู่ในสถานที่อันมิใช่ที่พักถาวรของตน ซึ่งเป็นการเดินทางไปอยู่ชั่วคราวตั้งแต่ 24 ชั่วโมงขึ้นไป (มีการค้างคืนอย่างน้อย 1 คืน) แต่ไม่เกิน 90 วัน เป็นการเดินทางไปโดยสมัครใจด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตามที่มีไปประกอบอาชีพหรือหารายได้ ทั้งนี้ผู้โดยสารมาจากทางเรือสำราญทางทะเลแล้วไม่พักค้างคืนบนฝั่งก็จะไม่นับว่าเป็น นักท่องเที่ยว และผู้โดยสารผ่านที่แวะพักเพื่อต่อเครื่องบินก็จะไม่นับว่าเป็นนักท่องเที่ยวด้วย เช่นกัน

ระบบนิเวศ หมายถึง กลุ่มสิ่งมีชีวิตไม่ว่าจะเป็นพืช สัตว์ หรือจุลินทรีย์ที่อาศัยอยู่ใน บริเวณเดียวกัน มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันอย่างเป็นระบบรวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่าง สิ่งมีชีวิตกับสิ่งมีชีวิต ระบบนิเวศมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับลักษณะของสิ่งมีชีวิต และแหล่งที่อยู่อาศัยของสิ่งมีชีวิต ซึ่งจัดเป็นระบบนิเวศขนาดใหญ่

การพัฒนา หมายถึง ความเจริญก้าวหน้าโดยทั่ว ๆ ไป เช่น การพัฒนาชุมชน พัฒนา ประเทศ คือการทำสิ่งเหล่านั้นให้ดีขึ้น เจริญขึ้น สนองความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ให้ ได้ดียิ่งขึ้น

การแสดงความคิดเห็น คือ การแสดงอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด และข้อสันนิษฐานนั้น ออกมาให้ผู้ฟัง ผู้อ่านรับรู้ เมื่อกล่าวถึงความคิดเห็น จำเป็นต้องกล่าวถึงข้อเท็จจริงด้วย ข้อเท็จจริงคือ ข้อมูล ปรากฏการณ์ และเรื่องราวต่างๆ ตามที่ปรากฏแก่บุคคลทั่วไป

การปรับปรุง คือ การแก้ไขให้เรียบร้อยหรือดียิ่งขึ้น การแก้ไข การให้บริการของรัฐควร จะต้องมีการปรับปรุงให้โรงพยาบาลมีคุณภาพกล่าวคือการให้บริการต้องมีความรวดเร็วการ ให้บริการ

ประชาชน หมายถึง คนของประเทศ พลเมือง, สามัญชน, พสกนิกร, ประชากร, มวลชน หมูชน, ผุ้ชน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร
2. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร
3. ทำให้ทราบถึงแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม